

προσμένουμε τὸ ἐρχόμενο σημεῖο· κ' ἔτσι, ὅμοια  
μὲ πέτρινα πράγματα σὲ μιὰν κοιλίδα ἐρημι-  
κιά, καθόμασταν ἀκούνητοι καὶ βουβοί· μὰ τοῦ  
καθένα ἡ καρδιά χτυποῦσε δυνατὰ καὶ γοργά,  
σὰν τὸν τρολλὸ σ' ἓνα τύμπανο πάνου.

Μὲ χτύπημα ξαφνικό, τῆς φυλακῆς τὸ ρολοῖ  
ἔσειε τρεμουλιαστὰ τὸν ἀγέρα, καὶ ἀπ' ὀλόκλη-  
ρη τῆ φυλακῆ σηκώθηκε ἓνα γόγγυσμα ἀνί-  
σχυρης ἀπελπισιάς, ὡσὰν τὴν κραυγὴ τοῦ ἄκου-  
γαν οἱ τρομαγμένοι βάλτοι ἀπ' τὸ καταφύγιο  
κάποιου λεπροῦ.

Καὶ καθὼς βλέπουμε τὰ τρομαχτικώτερα πράξι-

*Τὸ τέλος σὲ ἀκόλουθο φύλλο.*

ματα στὸ κρύσταλλο τ' ὄνειρου, εἶδαμε τὸ λα-  
δωμένο σκοινὶ νὰ κρέμεται ἀπ' τὸν μαυρισμένο  
στύλο, κ' ἀκούσαμε τὴν προσευχή, ὅπου τοῦ  
δήμιου ἡ θηλειὰ ἔπνιξε μέσα σὲ μιὰ μεγάλη  
κραυγή.

Κι' ὀλόκληρο τὸν πόνο, ποῦ τὸν ἐκλόνισε τό-  
σο πολὺ κ' ἔβγαλεν ἐκείνην τὴν ἀπαίσια κραυ-  
γή, καὶ τὴν Τύχη ποῦ τὸν ξέσκιζε, καὶ τοὺς αἵ-  
ματένιους ἰδρωῶτες του, κινεῖς δὲν τοὺς ἄνωϊσε  
τόσον καλὰ σὰν κ' ἐμένα: γιατίς ἐκεῖνος ποῦ δὲν  
ζεῖ μονάχα μιὰ ζωὴ, δὲν πρέπει ν' ἀποθάνει ἀ-  
πῶνα θάνατο μονάχα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΕΡΒΟΣ

M. MAITERLINK

## ΛΑΜΕΝΤΟ

- Μὰ σὰν γνώση κάποτε  
ἡ ποθητὴ σου φίλη....
- "ὦ! πές της πῶς "περίμενα  
μὲ τὴ ψυχὴ 'στὰ χεῖλη".
- Κι' ἂν μὲ ρωτᾷ καὶ μὲ ρωτᾷ  
χωρὶς νὰ σταματᾷ;
- Πές της λογάκια ἀδελφικά·  
ἴσως κ' αὐτὴ πονάει.
- Μὰ ποῦ νὰ πῶ πῶς βρῖσκεσαι  
σὰν μὲ ρωτήσῃ πάλι;
- Δός της τὸ δαχτυλίδι μου  
'σ τὸ χέρι της νὰ βάλῃ.
- Καὶ σὰν μοῦ πῆ γιατί ἀδειανὸ  
τὸ σαλονάκι μένει;
- Δεῖξ' της τὴ λάμπα τῆ σβυστὴ  
τὴν πόρτα του ἀνοιγμένη.
- Καὶ τότε — "ὦϊμέ — γιὰ τὴ στερονή  
τὴν ὥρα ἂν μὲ ρωτήσῃ;
- Πές της πῶς "χαμογέλαγα"  
ἀπὸ φόβο μὴ δακρῶσῃ.

21 Μαῖου 1908.

ΜΑΝΩΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ